Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26015
Copyright: Admont, Benediktinerstift

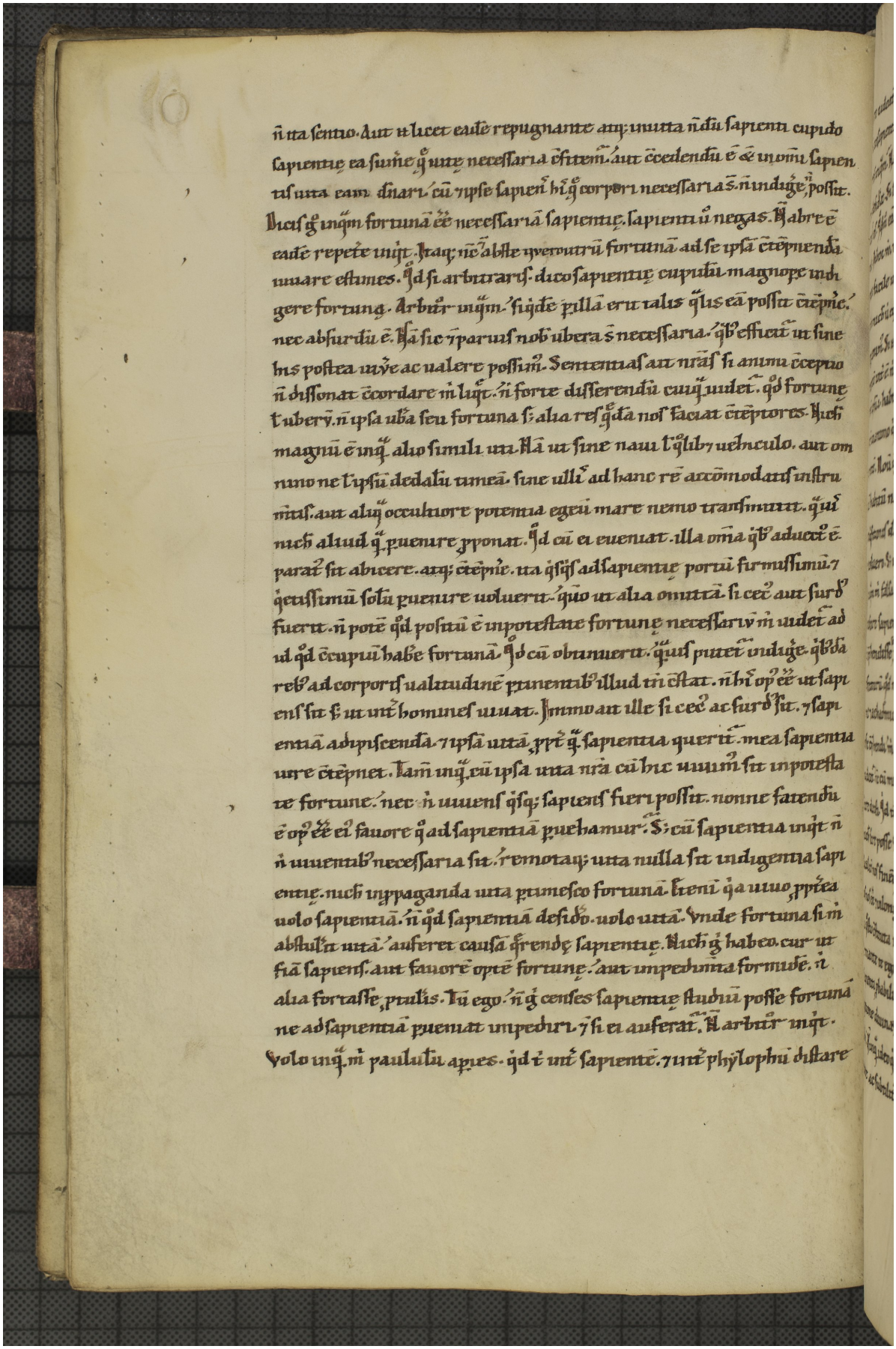

ñ ita sentio. Aut ut licet eadē repugnante atq; uuirta ñ diu sapiēti cupido
sapientiē ea sunē q̄ uitē necessaria ēfitem̄. Aut ēcedendū ē & uomū sapien
tis uita eam diuari. Cū ipse sapiēs hi q̄ corpori necessaria s. ñ indugē possit.
Dicis q̄ inq̄m fortunā ēē necessariā sapientiē. sapientiū negas. Habere ē
eadē repetē inq̄t. Itaq; nē ablle ipsorum fortunā ad se ipsā ēcēpiendā
uuare estimes. Qd si arbitraris. dico sapientiē cupidū magnope indi
gere fortunē. Arbitr inq̄m. Sicide pillā eri talis q̄lis eā possit ēcēpiē.
nec absurdū ē. Hā sic ipsa nobis ubera s necessaria. q̄b efficiē ut sine
bis postea uiue ac ualere possim̄. Sententias aut nras si animi ēcepto
ñ dissonat ēcordare in luq̄t. ñ forte differendū cuiq̄ uidet. qd fortune
tuberib ñ ipsa uba seu fortuna s: alia res q̄dā nos faciat ēcēptores. Hicī
magnū ē inq̄ alio simili uti. Hā ut sine naui t q̄lib ueheculo. aut om
nino ne t ipsū dedalū timeā. sine ullī ad hanc rē accōmodatis instru
mētis. aut aliq̄ occultiore potentia egeū mare nemo transmittit. q̄ui
nichil aliud q̄ puenire proponat. Qd cū ei euenīat. illa omia q̄b aducē ē
paratē sit abicere. atq; ēcēpiē. ita q̄sq̄s ad sapientiē portū firmissimū
q̄ceissimū solū puenire uoluerit. q̄uo ut alia omittā. si ceē aut surdē
fuerit. ñ potē qd positū ē in potestate fortunē necessariū in uidet ad
id qd ēcupiū habē fortunā. Qd cū obtinuerit. q̄uis putet indugē. q̄b da
rebē ad corporis ualitudinē pertinentib illud tñ ēstat. ñ hī opē ēē ut sapi
ens sit s: ut uitē homines uiuat. Immo aut ille si ceē ac surdē sit. sapi
entiā adipiscendā. ipsā uitā. pre q̄ sapientia queritē. mea sapientia
ure ēcēpnet. Tam inq̄ cū ipsa uita nra cū hic uiuim̄ sit in potesta
te fortune. nec in uiuens q̄sq; sapiens fieri possit. nonne fatendū
ē opē ēē ei fauore q̄ ad sapientiā pueniamur. S; cū sapientia inq̄t ñ
in uiuentib necessaria sit. remotaq; uita nulla sit indigentia sapi
entiē. nichil inpaganda uita premesco fortunā. Ieni q̄a uiuo, pre ea
uolo sapientiā. ñ qd sapientiā desidēo. uolo uitā. Vnde fortuna si in
abstulit uitā. auferet causā frendē sapientiē. Hicī q̄ habeo. cur ut
fiā sapiens. aut fauore ē optē fortunē. aut impedimēta formidē. in
alia fortasse, prudis. Tu ego. ñ q̄ censes sapientiē studiū posse fortunā
ne ad sapientiā pueniat impedire. si ei auferat. Hī arbitr inq̄t.
Volo inq̄m paululū apies. qd ē inter sapientē. inter philophū distare